

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirligi23.net
mucaadelebirligi@gmail.com
t.me/mucaadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazetesi
mucaadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

09 EKİM 2024 S.28

2 Dövüşe Dövüşe Kazanılacak

Burjuva sendikacılığı, bürokratlaşmış, sınıftan neredeyse tümünden kopmuş sendikacıları aşan, militan genç sendikalar hızla ileri çıkıyor. Şimdi bu genç sendikaların gelişmesi, güç toplaması ve gerçek bir güç haline gelebilmeleri için "küçük zaferlere" ihtiyacı var. İşçilerin, özellikle de yoğun sömürü altındaki işçilerin, deyim uygunsa işçi sınıfının en alt tabakalarında bulunan işçilerin böyle zaferler kazanmaya, böyle zaferlerin kazanıldığını görmeye ihtiyaçları var. Hükümet tüm emekçilere savaş açtı, onları korkunç bir yokluğa mahkum etti. İşçi bölükleri bu ateş altında ileri atılıyor. Şimdi her küçük çarpışmada kazanılacak zafer, ileri atılan işçiler için muazzam bir moral kaynağı. Dışe dış, dövüşe dövüşe yürüyor işçiler. Yolu yok, mutlaka kazanacaklar!

Muhabirimiz

Lütfiye Burcu Kara

13 Gündür
Tutuklu!

2

Editör

İşçi Sınıfı Ayakta

4

Temade Çınar

İşyeri Temsilciliği

6

Kadınlar Sokakta

12

Sinan Kaleli

Suriye Yeniden Cephe

Dövüşe Dövüşe Kazanılacak

Manşet

Bıçak kemiğe dayandığında... geri çekilecek bir yer kalmadığında... elinde kalan son kırıntılara da hunharca göz dikildiğinde... patlar isyan dalgası dört yanda.

Artık dayanacak güç kalmadı. Kriz, yokluk, enflasyon... Kelimenin gerçek anlamında açlığın acımasız elleri işçi ve emekçilerin boğazında.

Dört bir yanda işçi eylemleri, direnişleri, grevler, işgaller... Her bölgede, her kentte, hatta köylerde... İnşaat, maden, tarım, eğitim, ulaşım, gıda, metal, taşımacılık... aklınıza hangisi gelirse!..

Burjuva sendikalar bile adım atmak zorunda kalıyor. Göstermelik de olsa, "desinler" kabilinden de olsa...

Ve artık sadece işletmeyle, işyeri önüyle sınırlı değil. Hedefte Ankara! Bir bir Ankara'nın yolunu tutuyor direnişteki işçiler. Fenas, Polonez, inşaat, eğitim...

Bir kez Ankara'yı hedefe koydu mu işçiler, yollar yürümekle aşınır! Çünkü artık, işyerinin dar sınırları, patronun kişisel varlığı değil sadece hedefteki... sistem, iktidar, hükümet!..

Bakın ne diyor işçiler:

"Bunun politik bir aşamaya geçtiğini çok net tespit edebiliriz. Çünkü herkes yüzünü Ankara'ya döndü. Çünkü işçiler, öğretmenler Ankara'ya yürüyor. Biz de inşaat, karayolları işçileri olarak yüzümüzü Ankara'ya dönüyoruz. Bu sorunun kendisi politik bir sorun. Sorunu böyle tespit ediyorsak, yönümüzün tamamen politik alana yönelmesi gerektiğini düşünüyoruz. Biz buraya ücret hakkı için geldik, hak gaspı için geldik. Ancak işçiler şunu çok iyi biliyor. Bugün sorun çözüldü belki ama yarın yine bu sorun yaşanacak. Çünkü bu sorun mevcut sistemin kronikleşmiş bir sorunudur."

Bu artık bir düzeydir. İşçilerin pratik olarak, kendi eylemleriyle ulaştıkları bir düzey. Ve buradan, daha da ileriye gidecek.

Burjuva sendikacılığı, bürokratlaşmış, sınıftan neredeyse tümünden kopmuş sendikacıları aşan, militan genç sendikalar hızla ileri çıkıyor. Şimdi bu genç sendikaların gelişmesi, güç toplaması ve gerçek bir güç haline gelebilmeleri için "küçük zaferlere" ihtiyacı var. İşçilerin, özellikle de yoğun sömürü altındaki işçilerin, deyim uygunsa işçi sınıfının en alt tabakalarında bulunan işçilerin böyle zaferler kazanmaya, böyle zaferlerin kazanıldığını görmeye ihtiyaçları var.

Hükümet tüm emekçilere savaş açtı, onları korkunç bir yokluğa mahkum etti. İşçi bölükleri bu ateş altında ileri atılıyor. Şimdi her küçük çarpışmada kazanılacak zafer, ileri atılan işçiler için muazzam bir moral kaynağı.

Dişe diş, dövüşe dövüşe yürüyor işçiler. Yolu yok, mutlaka kazanacaklar!

İşçi Sınıfı Ayakta

Editör

7 Ekim '24

Karamsarlık ve işçi sınıfına güvensizlik paçalarından akan çevreler, başlığı okuyunca "hani nerede" diye soracaklardır. Çünkü onlara göre, şu anda, "hesaba katılması gereksiz tek tük eylemler dışında Türkiye ve Kürdistan'da yaprak kımıldamıyor".

Oysa, işçi sınıfı hareketini yakından izlediğinizde, irili ufaklı fabrikalarda, inşaat, atölye benzeri iş yerlerinde, maden ocakları gibi ağır çalışma koşullarının olduğu yerlerde sayısız işçinin eylem halinde olduğunu göreceksiniz. **Neden irili-ufaklı fabrikalarda, inşaatlarda, atölyelerde ve benzeri yerlerde harekete geçiliyor da, daha büyük, binlerce işçiyi kapsayan otomotiv, metal, rafineri gibi yerlerde değil?**

Bu soruya verilebilecek bir değil, çok daha fazla yanıt var. Burjuva sendikacıların etkisi üzerinde durmayacağız; çünkü bu, herkesin bildiğinin tekrarı olur. Burjuva sendikalar ve onların başına çöreklenmiş sendikacılar, işçi sınıfının hareketi önünde mutlaka aşılması gereken bir engel durumunda. Ancak şimdilik konumuz bu değil.

Şimdi soruyu tersinden sorabiliriz. İşçi sınıfı, büyük fabrikalarda değil de, neden sözü-nü ettığımız alanlarda harekete

geçmiş, eylem üzerine eylem yapıyor? Bu sorunun yanıtı çok basit. Çünkü, **birincisi, bu gibi yerlerde hayasızca bir sömürü var.** Bu alandaki kapitalistler, işçilerin örgütsüzlüğünden, dağınıklığından azami derecede yararlanarak, ücretleri ödeme; yani sadece işçilerin yaratmış olduğu artı-değere değil, yarattıkları bütün değere, ne var ne yoksa hepsine el koyma açgözlülüğü içindeler. Bu, özellikle inşaat alanında görülen bir durum.

Bunun için iki örnek vermek yeterli olacak. Birinci örnek, bir Cami inşaatına ait. Diyanet İşleri Başkanı Ali Erbaş'ın yaptığı Cami'de işçilerin ücretleri üç ay boyunca verilmeyince, işçilerden biri kendini yakmaya kalkıştı. Dokuz işçi direnişe geçti. Yapı Yol İş Sendikası Başkanı Mustafa Akyol, işçilerin durumunu şöyle özetledi:

"Şu anda Minareye çıkan işçilerle irtibat kuramıyoruz, yemek de veremiyoruz. Dün akşamdan beri aç ve susuzlar orada."

Bir başka örneğimiz yine inşaat alanından. İşçilerin eylem haberi kısaca şöyle:

"ÇOMÜ Öğrenci Yurdu inşaatında çalışan ve haklarını alamayan işçiler, Yapı Yol-İş ile birlikte eylem kararı aldı."

İkinci önemli nokta, dağınık, örgütsüz durumdaki işçilerin örgütlenme yönünde güçlü bir eğilim içinde olmaları ve bu eğilimin pratik bir olgu haline gelmeye başlaması.

Nispeten küçük sermaye sahibi kapitalistler işçilerin bu eğilimine tahammül edemiyor ve işçilerin örgütlenme girişimlerine işten çıkarmalarla yanıt veriyorlar. İşçiler ise, kapitalistlerin bu saldırılarına eylemlerle yanıt veriyorlar.

Sendikaya üye oldukları için işten atılan arkadaşlarının işe geri alınması ve diğer hak talepleriyle eyleme geçen işçilerin bugünlerde en fazla öne çıkanı Fernas Madencilik işçileri oldu. Fernas işçilerinin Manisa'nın Soma ilçesinden başlattıkları Ankara yürüyüşü şimdi Ankara'da sürüyor. İşçilerin talepleri işten atılan arkadaşlarının işe alınmasından ibaret değil. Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, düşük maaşların yükseltilmesi gibi talepler de var.

Fernas işçileri sadece bir örnektir. Aynı nedenlerle ve taleplerle eyleme geçen daha pek çok fabrika ve iş yeri var. Tekgıda-İş sektöründe İstanbul Çatalca'da bulunan Polonez Gıda Fabrikası, aynı dalda Bursa Mustafakemalpaşa'da bulunan Eker Süt Ürünleri İşçileri, İstanbul Hadımköy'de Petrol-İş dalında As Plastik işçileri, aylardır eylem halindeki işçiler arasına katıldılar.

Benzer eylem dalgasını bu sefer metal iş kolunda görüyoruz. İşçileri eyleme geçen ya da zaten eylem

halindeki metal fabrikalarından bazıları şunlar: **Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Fransa merkezli Mersen Metal işçileri, İzmir Kemalpaşa Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Purmo Metal işçileri, CMS Jant ve Makina işçileri, Hatay-Dörtyol'da faaliyet gösteren Yolbulan Metal işçileri...**

Bunlar, eyleme geçen, eylem kararı alan ya da eylemini sürdüren fabrikalardan rastgele seçtiğimiz örnekler. Bunların dışında mevsimlik işçilerinin, Agrobay gibi tarım işçilerinin, tekstil işçilerinin, Türkiye ve Kürdistan'ın her tarafına dağılmış inşaat işçilerinin, mağaza işçilerinin ve özellikle de maden işçilerinin, Özel Okul Öğretmenlerinin eylemlerini hesaba katmak gerek.

Türkiye ve Kürdistan'ın bir işçi eylem dalgasıyla karşı karşıya olduğu çok açık. Aynı zaman diliminde ücretli emekçilerin, emekçi tarım üreticilerinin, topraklarını, köylerini, çevrelerini kapitalistlerin yağmasından korumaya çalışan köylülerin eylemlerine tanık oluyoruz. Kadınlar, kendilerini her gün katledilmelerine yol açan gerçek temel kapitalist düzen olduğunun farkına her geçen gün daha çok varıyorlar ve erkek egemen bir toplum olarak sadece kapitalist sömürüye karşı değil, fakat onunla birlikte kapitalist düzenin kendisine de karşı mücadele ediyorlar.

Burjuva düzen her taraftan işçilerin, emekçilerin yoksul kitlelerin,

irili ufaklı fabrikalarda, inşaat, atölye benzeri iş yerlerinde, maden ocakları gibi ağır çalışma koşullarının olduğu yerlerde sayısız işçinin eylem halinde olduğunu göreceksiniz. Neden irili-ufaklı fabrikalarda, inşaatlarda, atölyelerde ve benzeri yerlerde harekete geçiliyor da, daha büyük, binlerce işçiyi kapsayan otomotiv, metal, rafineri gibi yerlerde değil?

Kürt halkının ateşi altında. En önemlisi, bütün bu toplumsal harekete önderlik edecek, onu mantığının sonuna kadar yani düzenin yıkılışına kadar götürecek olan devrimci sınıfın, işçi sınıfının ayağa kalkmış olmasıdır.

İşçiler, bir sınıf olarak işçi sınıfı, düzene, kapitalistlere karşı eyleme gittikçe öne geçiyor. Bu, proletaryanın devrimci sınıf partisine devrime önderlik için eşsiz bir olanak sunuyor. Burada her şey, işçi sınıfıyla, işçi sınıfının devrimci öncüleriyle kurulacak ilişkiye bağlı. Şimdi bu ilişkileri mümkün olduğunca çok ve mümkün olduğunca sık kurmanın zamanı.

İşçi Sınıfının Bozulan Kavramları 2 İşyeri Temsilciliği

Temade Çınar

İşyeri temsilcilikleri, sendikaların omurgalarıdır. Eğer onu bir yerinden kırarsanız sendikayı felç edersiniz. Bugün sendikaların, siz bunu konfederasyonlar diye de okuyabilirsiniz, yaşadıkları hareket etmeme, istese de edememe hali bundan kaynaklanır.

Öncelikle işyeri temsilcilikleri, işçilerin sendika yönetimlerinden bağımsız olarak seçtikleri sözcülerden, temsilcilerden oluşmalıdır. Ancak bu yetmez. Temsilciliklerin yönetimler üzerinde yetkileri olması gerekir. Bu ikisini sağlamadığınızda temsilcilikler, işçilerin bürokratlaşmaya karşı sigortası değil, yönetimlerin bir uzantısı, maşası olurlar.

Demokratik merkezîyetçiliğin, demokratik alanının baskın olması gereken sendikalar, tabanın söz, yetki ve karar mekanizmalarının tamamına ulaşmasını sağlayan temsilcilik sistemiyle çalıştıklarında, yönetim kademeleri birer yürütmeye dönüşür. Temsilciler meclisinin aldığı kararları yerine getirmesi gereken sendika görevlileri, yine onlar tarafından denetlenir ve gerekirse yaptırım uygulanır.

Sendikaları sınıfın değil de kendi çıkarları için kullanma eğiliminde olan her kişi ya da çevre, bu işleyişi orasından ya da burasından kendileri için esneterek sendikaları işçiler için katı bir sistem haline getirdiler.

Sendikalar yasasında temsilciler iş yerlerinde seçilseler bile, şube ya da genel merkez yöneticileri tarafından atanıyor. Yani dizginler yasa tarafından tabi ki merkezîyetçi, kolay yönetilir ya da manipüle edilir küçük bir grubun eline veriliyor. **Bürokrat sendika yöneticileri bu yasa gereke göstererek, güya seçilen temsilcilik listelerine çoğunlukla önceden ya da sonradan müdahale ederek, örgütlenmenin sigortalarını kırıyorlar.**

Bu durum sadece burjuva sendikalarda ya da işbirlikçi sendikalarda değil, görece demokratik sendikalarda da aynı şekilde yürütülmektedir. Çalışmanın başlangıcında bir avuç insan sendikaları ayakları üzerinde oturtmaya çalışırken bölge, il ya da işyeri temsilcilikleri oluşturmak zorunda kalırlar ve bu doğaldır. Örgütlenme büyüdükçe ve ilk

fırsatta bu suni oluşturulmuş yapıdan kurtulmak ve doğal temsilcileri, temsilciler meclisini yaratmak zorundayız. **Bazen dar grup çıkarlarını sınıfın çıkarlarının önünde tutanlar örgütlenmeyi sıkı sıkıya ellerinde tutmak ister, temsilcilikleri kendi atadıkları işçilerle yürütmekte ısrar ederler. Bu davranış örgütlenmeyi yaymak, genişletmek ve hatta yönetmeyi öğreterek güçlendirmek yerine, onu daraltmak anlamına gelir.** Yönetici kademelerdeki sendikacıların yanıldıkları bir şey daha, kendilerinin işçi olduklarını unutmaları ve işçiden daha çok şey bildiklerini zannetmeleridir. Oysa temsilci seçerken eğer işlevsiz mekanizmalar oluşturmak istemiyorlarsa, işçilerin arkadaşlarını daha yakından gözlediklerini, her gün her an birlikte yaşadıklarını ve kendileri için daha iyi bir temsilci seçeceklerini bilmelidirler.

Başka bir yanılgı da temsilciliğin yönetimin temsilciliği olduğunu düşünmektir. Temsilcilik mekanizması kesin olarak aşağıdan yukarıya örgütlenen demokratik sigortalardır. **Yönetim karşısında işçiyi temsil ederler. Sendika yönetimlerinin burjuva yasalar tarafından da bilerek güçlendirilmiş bürokratik yaptırımlarına karşı işçiyi de, sendikal örgütlenmeyi de korurlar. Her zaman ve her durumda işçiden yana tavır alırlar.** İşçilerin işyerinde her zaman

yanlarında olmalarından dolayı da, gerçek yoldaşları ve öncüleri olurlar. İşçilerin sınıf eğitimlerinin yapıldığı ve yönetmeyi öğrendikleri, gelecekleri için hazırlandıkları yerler de işyeri temsilcilikleridir. Temsilcilikler yoluyla şube ve genel merkezlerin alttan gelen eğitim, örgütlenme ya da eylem talepleri kesintisiz olarak yönetimlerin gündemine taşınır. Böylece yönetim kurulu toplantıları da kişiler arası suni bir görüşmeden çıkarak sınıfın çıkarlarına hizmet eder.

Sendikalarda çalışma yapan devrimcilerin müdahale etmesi gereken ilk konu, temsilcilik seçimleri olmalıdır. Bu durum işyerlerinde de anlatılması oldukça mantıklı konulardan biridir. Şöyle demeliyiz: **"Temsilcilerimizi biz seçeceğiz. Sandık kuracağız, kapalı oylama, açık sayım yapacağız. Yönetim kurulu olarak, eğer siz kitabına uydurmak istiyorsanız, karar defterinize seçtiklerimizi atadığınızı yazarsınız. Ama biz sadece bizim seçtiğimiz temsilcileri sayıyoruz. Onlar, yönetim kuruluyla ilgili tüm defter, toplantı ya da görüşmeleri bizim adımıza izlemek, bize taşımak ve bizim kararlarımız doğrultusunda müdahale etmekle görevli olacaklar. Temsilciler kurulu kararları bizim riayet edeceğimiz kararlardır. Bunun için içimizden en gözü pek arkadaşlarımızı seçeceğiz. Eğer görevini iyi yapmadığını düşünürsek de istediğimiz zaman derhal değiştireceğiz."**

Sendikalarımızı, eğer tamamen bitkisel hayata girmediğini düşünüyorsak, ayağa kaldırmanın yolu, onu tabandan ve yeniden devrimci tarzda örmek olmalıdır.

Fernas İşçileri Meclis Önünde

Manisa'nın Soma ilçesinde bulunan Fernas Madencilik'te Bağımsız Maden İşçileri Sendikası üyesi oldukları için işten atılan maden işçileri 2 Ekim sabahı Polatlı'dan yalınayak TBMM'ye yürüyüşe geçmişti. Soma'dan başladıkları yürüyüşün 38. gününde Ankara ili sınırlarına ulaştılar. Sabahın erken saatlerinde Ankara girişine ulaşan maden işçilerinin önü polis barikatı ile kesildi. Maden işçileri "Fernas patronu Ferhat Nasıroğlu'nun barikatları bizi yolumuzdan döndüremez. Durdursanız da, yolumuzu kesseniz de hakkımızı almadan dönmeyeceğiz!" diyerek TBMM'ye gitmekte kararlı olduklarını belirterek bekleyişe geçti.

İşçilerden Halit İleri bekleyiş sırasında "Girişte Millet Meclisi yazar ama maalesef millet oraya giremez bizim gibi. Oradaki Millet Meclisi yazısını kaldırırsınlar, Holding Meclisi yazsınlar" dedi. Bağımsız Maden İş Genel Başkanı Gökay Çakır: "Buyrun Ferhat bey işçi arkadaşlarımızla görüşün sorunu çözün biz çekilelim aradan. Burada 40 işçi var, 300 polis bizi bekliyor. Bu utanılacak bir durum. Aylardır derdimizi anlatmaya çalışıyoruz. 301'ler de aylar öncesinden derdini anlatmaya çalıştılar ama kimse dertlerini dinlemedi. Ferhat Nasıroğlu'da dahil 600 vekilin tamamına tekrar sesleniyoruz. Bu sefer toplu ölümler olmadan, cenazemiz kalkmadan sesimizi duyun!" dedi

İşçilerin kararlılıkları sonucunda polis barikatı açıldı ve işçiler Meclise doğru yalınayak yürüyüşlerini sürdürdüler. İşçiler TBMM önüne geldikten sonra, burada konuşmalar yaparak taleplerini dile getirdi.

Bağımsız Maden İş Genel Başkanı Gökay Çakır TBMM'de milletvekillerine seslenerek "Anayasanın 51. maddesi işçiye sendikalara üye olabilir demiştir. Üye olan yüz binlerce işçi sendikalara üye oldukları için işten atıldılar. Yasa patronların yasası işçiler lehine işlemiyor. TCK 118, Anayasanın 51. Maddesi, İşçi Sağlığı Ve Güvenliği Kanununu işçiler kullanamıyor kaldıralım" dedi.

Fernas maden işçileri AKP dışındaki diğer partilerin milletvekilleri ile görüşürken; işçiler görüşmeyi olumlu bulduklarını ve en kısa zamanda sonuç almayı istediklerini ifade ettiler. AKP milletvekilleri ise işçilere 3 Ekim günü görüşme randevusu verdi.

3 Ekim sabahı (39. gün) mecliste görüşmeye gitmek isteyen maden işçilerinin yalınayak olmalarından rahatsızlık duyulduğu belirtilerek içeriye alınmayınca işçiler Kurtuluş Parkı'nda oturma eylemi yaparak bu engellemeyi protesto ettiler. Diğer partilerden milletvekillerinin çabaları sonucunda işçiler meclise girerek iki AKP milletvekili ile görüştü. AKP milletvekillerinin taleplerini dinlediklerini ve işçileri haklı bulduklarını ve bunu parti yönetimine ulaştıracaklarını belirttiklerini aktardılar.

Fernas Maden işçilerinin milletvekilleri ile görüşerek taleplerinin kabul edilmesini bekleyişinde Fernas Madencilik patronu ve AKP milletvekili Ferhat Nasıroğlu mecliste "İş yerinde 500 kişi çalışıyor. Burada iş disiplinine uymayan, yeraltında kurallarına

uymayan çalışan kardeşlerimiz disiplin suçu işledikleri için iş akitleri feshedilmiştir. Bunların yasal hakları neyse ödemeleri yapılmış ve iş akitleri feshedilmiştir. Kaç kişidir bunlar, 5 kişi. (...) Ne istiyorlar? Diyorlar ki biz sendikalı olduğumuz için işten atıldık. İlgisi alakası var mı? Yok. Bu bölgede 2100 sendikalı çalışan arkadaşımız var. Fernas'ın başka madenlerinde sendikalı var mı? Var. Demek ki bizim sendika ile bir problemimiz yok. Bu arkadaşlarımızı yönlendiren marjinal gruplar var. Onları hak alacakları gibi bir takım vaatlerle oyalyorlar." şeklinde bir açıklama yaparak "Külliyen yalan" diyerek sosyal medya hesabından da paylaştı. İşçileri ve sendikayı hedef alan açıklamalarda bulundu.

Fernas Maden işçilerinin mücadelesi Ankara Kurtuluş Parkı'nda ve maden ocağı önünde kararlılıkla sürüyor. İşçiler sonuç almadan dönmeyeceklerini vurguluyor. Yapılan görüşmelerin ardından henüz bir sonuç çıkmaması üzerine maden işçileri 9 Ekim Çarşamba gününe kadar süre vererek Kurtuluş Parkı'ndaki oturma eylemine devam ediyor.

Kadınlar Sokakta

İkbal ve Ayşenur için Kadınlar Taksim'deydi

İstanbul'da 4 Ekim günü fail Semih Çelik tarafından yarım saat arayla katledilen İkbal Uzuner ve Ayşenur Halil için kadın örgütleri ülke genelinde sokaklara çıktı.

İstanbul'da da 5 Ekim günü Kadınlar Birlikte Güçlü'nün çağrısıyla yüzlerce kadın akşam saatlerinde Tünel Meydanı'nda ellerinde dövizleriyle bir araya geldi.

"Hasta, Cani, Sapık Değil Erkek Şiddeti - Erkek Şiddetine Karşı Önleyici Politikalar Hemen Şimdi"

pankartı açılan eylemde "İstanbul'da bir erkek, iki kadını katlederken devlet koruyucu, önleyici ve caydırıcı hiçbir adım atmıyor. Beyoğlu'nda bir kadını taciz eden, yere düşürüp saldırıda bulunan erkekler suç kayıtlarına rağmen serbest bırakılıyor; sosyal medyada yayılması ve tepkilerin yükselmesi sonucu tekrar yakalanıyor. Devlet; yargısıyla, kolluğuyla şiddete maruz kalanların beyanlarına göre değil, sosyal medya tepkilerine göre görevini yapmaya tenezzül ediyor" denilerek devletin şiddet uygulayan erkekler hakkında herhangi bir işlem yapmadığını, ancak toplumsal tepki sonucunda göstermelik gözaltılarla yetindiğine işaret edildi.

Kadınlar uzun süre erkek egemen sistemin yarattığı kadına yönelik şiddeti ve hükümetin kadın düşmanı politikalarını sloganlarla protesto etti. Ardından kadınlar İstiklal Caddesini ve Tünel Meydanı'nı kuşatan polis barikatlarına karşı "Aç aç barikatı aç" diyerek polis barikatının önünden Şişhane Meydanı'na yönelerek yürüyüşe geçti.

Sloganlarla Şişhane Meydanı'na ulaşan kadınlar "İkbal Uzuner, Ayşenur Halil isyanımızdır" sloganıyla kadın

cinayetlerini, kadına yönelik şiddeti protesto ederek basın açıklaması yaptı.

"Kadınların erkek şiddetine maruz kalmasını önleyici, koruyucu tedbirleri almak, şiddetten uzaklaşmak isteyen kadınlara dair bütünlüklü bir politika geliştirmekle yükümlü devlet bu sorumluluklarına dair hiçbir adım atmazken; erkek şiddetine karşı sokaklarda sesini yükselten kadınların, bizlerin eylemlerini engellemek için kolluk kadınlardan önce alanlarda oluyor."

"Kadınların kahkahasına, kaç çocuk yapacağına, hangi saate hangi sokakta olacağına karar vermeye çalışan cinsiyetçi diliniz erkekleri cesaretlendiriyor. Kadınları güçlü, kutsal olarak tanımladığınız şiddet, baskı, sömürü dolu ailenin 'makbul' ferdi haline getirmek istiyorsunuz. Bunu kabul etmiyoruz. Kadın düşmanı politikalarınıza itirazımız, isyanımız var!" diyen Kadınlar Birlikte Güçlü, "Erkek şiddetinin üstünü 'alkollüydü, uyuşturucu, bağımlısıydı, psikolojik sorunları vardı' gibi bahanelerle örtmeye çalışanlara da buradan tekrar hatırlatıyoruz. Şiddetin kaynağı patriyarka, faili ise erkeklerdir. Arkasına saklandığınız bahaneler, faili görünmezleştirmek için oluşturduğunuz magazinsel hikayeler değil." dedi.

KBG basın açıklamasını "Sokaklarında katledilmediğimiz; iş yerlerinde ayrımcılığa maruz kalmadığımız, sömürülmediğimiz; bizi hapsedmeye çalıştıkları ailelere mahkum olmadığımız bir yaşamı hep birlikte kuracağız." diyerek tamamladı.

Kadınlar bir süre daha alanda kalarak sloganlarla eylemi sürdürdü.

Öğrenciler Katledilen Kadınlar için Eylemde

7 Ekim günü binlerce Yıldız Teknik öğrencisi, katledilen İkbal Uzun ve Ayşenur Halil için yemekhane önünde toplanarak sloganlarla rektörlük önüne yürüdü.

Akşam saatlerinde de YTÜ içerisindeki Gülbahar Hatun KYK yurdunda öğrenciler, katledilen tüm kadınlar için yurdun aşağısında toplandı ve yürüyüşe geçti.

Öğrenciler, "Kadınları katleden, faileri aklayan kapitalizm yıkılana dek mücadelemiz sürecek" dediler.

Eskişehir

Aynı gün Anadolu Üniversitesi'nden yüzlerce öğrenci katledilen İkbal Uzun ve Ayşenur Halil için Merkez Yemekhane önünde toplandı. Kütüphane önünden üniversite çıkışına yürüyen öğrenciler yoğun bir polis barikadıyla karşı karşıya kaldı. Ancak öğrencilerin ısrarıyla barikatlar açıldı. Polisin tüm baskısına rağmen öğrenciler basın açıklamalarını okumak üzere Espark'a ulaştı.

Eşit ve Özgür Bir Yaşamı Mücadelemizle Kuracağız

Eskişehir

"Kadın Cinayetleri Politikadır" diyen Emekçi Kadınlar (EKA) ve Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) 5 Ekim günü Eskişehir'de Kanatlı AVM önünde bir basın açıklaması yaptılar. "Kadınları Katleden, Failleri Aklayan Kapitalizmi Yıkacağız" diyen kadınlar ve öğrenciler adına açıklamayı Gizem Köksal okudu.

"Şiddet failleri, istismarcılar, tecavüzcüler dışarıda, bu erkek şiddeti de göğün doğru yayılmaya devam ediyor. Kadın katilleri serbest bırakılıyor, çocuk istismarcıları kadınların şikayetlerine, ihbarlara, koruma taleplerine, suç kayıtlarına rağmen cezalandırılmıyor, aksine korunuyorlar. Her biri birer besili hayvan gibi sistem tarafından alınan, artırılan ruhsuz kararlar bu erkek egemen sistemin cezasızlık politikalarıdır." denilen açıklamada İstanbul Beyoğlu'nda serbest bırakılan tacizciler, Fatih'te katledilen kadınlar anımsatılarak, yalnızca geçtiğimiz ay en az 34 kadının katledildiği, 18 kadının ölümünün şüpheli olduğu da vurgulandı.

Kadınların ve öğrencilerin ortak açıklaması, "Sokaklarda aramıza bakmadan yürüyemediğimiz, gecelerimizde rahat uyuyup özgürce yaşayamadığımız bu erkek egemen kapitalist düzene mecbur değiliz! Bugün genç yaşında aramızdan koparılan İkbal'in, Ayşenur'un ve nice kadının öfkesiyiz sokaktayız. Bizim emeğimizden çalarak elimizden aldıkları bir avuç patron, ömrümüzü çalan erkek egemen sistemi yok edecek güç, katledilen her kadının öfkesinde bilincimize biraz daha işliyor.

Yeni bir dünyayı yaratacak olan biziz! Eşit ve özgür bir yaşamı mücadelemizle kuracağız." denilerek sonlandı.

Açıklama boyunca "Kadın Cinayetleri Politikadır!", "Kadınlar Devrimle Özgürleşecek!" sloganları atıldı.

İzmir

Lütfiye Burcu Kara Serbest Bırakılsın!

27 Eylül günü İzmir'de tutuklanan Mücadele Birliği Gazetesi muhabiri Lütfiye Burcu Kara için İHD İstanbul Şubesi'nde 2 Ekim günü basın açıklaması yapıldı.

"Gazetecilik Suç Değildir! Lütfiye Burcu Kara Serbest Bırakılsın!" diyen Mücadele Birliği Gazetesi adına yapılan basın açıklamasında söz alan Mücadele Birliği muhabiri Özlem Oral, gerçekleri yazan basın emekçilerinin her dönem baskı altında olduğunu, soruşturmalara, gözaltı, işkence ve tutuklamalara maruz kaldığını hatırlattı.

Basın metnini okuyan Mücadele Birliği Muhabiri Serpil Unal, sadece Türkiye ve Kürdistan'da değil, dünyanın pek çok yerinde gazeteciler saldırıya uğrayıp tutuklandığını, katledildiğini, sadece 6 Ekim'den bu yana Filistin ve Lübnan'da öldürülen gazetecilerin sayısının 163'e ulaştığını söyledi.

Türkiye ve Kürdistan'da gazetecilere yönelik gözaltıların, soruşturmaların, tutuklamaların, yayınevlerine baskınların, toplatma cezaları vb'nin ön planda olduğunu söyleyen Unal, "Son olarak İzmir'de muhabirlik yapan Lütfiye Burcu Kara 25 Eylül günü gözaltına alındı ve 48 saatlik gözaltı sürecinden sonra tutuklanarak cezaevine gönderildi; İzmir Temsilciliğimiz basıldı, arama adı altında talan edildi" diyerek daha bir hafta önce de Hakkari'de evi basılan gazeteci Rabia Önver'e yaptığı haberler nedeniyle soruşturma açıldığını hatırlattı.

Bir yıl önce gazetemiz Mücadele Birliği'nin yayınlandığı Yeni Dönem Yayıncılık bürosunun basılarak kapısının kırıldığını, her tür dijital alete, bilgisayarlar, fotoğraf makinesi kartları, laptoplara el konulduğunu hatırlatarak, bu hafta da İzmir'de bulunan Yeni Dönem Yayıncılık Temsilciliğinin basıldığını söyledi. Geçtiğimiz aylarda Munzur Festivali'nde açılan standda kitaplara el konulduğu, Sena Şat'ın çizgi romanı Daima'ya toplatma kararı çıkarıldığı, sosyal medya hesaplarının erişime engellendiği örnekleri verildi.

Muhabir Lütfiye Burcu Kara'nın 25 Eylül sabahı İzmir'e geldiği otobüs terminalinde polis tarafından gözaltına alındığını ve Devrimci Öğrenci Birliği'nden Cemal Kara ile

Yapı ve Yol İş Sendikası Örgütlenme Uzmanı Evrim Özten ile birlikte gözaltında tutulduktan sonra 24 saat avukat görüş yasağı ve dosyaya kısıtlılık getirildiği ve 27 Eylül günü çıkarıldıkları İzmir 5. Sulh Ceza Mahkemesi'nde "yasadışı örgüt üyeliği" suçlaması ile tutuklandıkları anlatıldı.

Kapısı kırılarak girilen Yeni Dönem Yayıncılık temsilciliğinde bulunan malzemelerin dağıtıldığı, kimi kitaplara ve arşivlere el konulduğu özetlenerek; baskınların ve muhabirimizin gözaltına alınıp tutuklanmasının gerekçesi olarak "teknik takip" ve "gizli tanık" ifadeleri gösterildiği, "büroya neden gidip geldiği" ve takip ettiği haberler, katıldığı basın açıklamalarının sorulduğu aktarıldı.

"Baskılar, baskınlar, yasaklar, toplatmalar, gözaltı ve tutuklamalar bizleri yıldıramayacak. Özgür – sosyalist basın boyun eğmedi, eğmeyecek Baskılar, Tutuklamalar Bizi Yıldırılmaz! Tutuklananlar Derhal Serbest Bırakılmalıdır!" diye sonlanan açıklama metninin ardından söz alan Avukat Ceyda Gedik de "Soruşturmada Lütfiye Burcu Karaya Mücadele Birliği gazetesinde muhabirlik yaptığı, gazeteye yazı yazdığı, basın açıklamalarına katıldığı ve hukuki delil niteliği bile olmayan gizli tanık ifadesi isnad edildi. Yapılan bu baskıyı, haksızlığı ve hukuksuzluğu

kabul etmiyoruz" dedi.

6 Ekim 2023'te de yine aynı gerekçelerle Önsöz Dergisi Genel Yayın Yönetmeni Songül Yücel, Önsöz Dergisi yazar ve çizeri Sena Şat ve Yeni Dönem Yayıncılık Yazı İşleri Müdürü Ezgi Yergin'in gözaltına alınıp, yurt dışına çıkış yasağıyla serbest bırakıldığını hatırlatan Av.Gedik, üzerinden neredeyse bir yıl geçmesine ve savcılığa defalarca itiraz etmelerine rağmen; soruşturma dosyasıyla ilgili bir karar da olmadan, dava açılmadan ya da takipsizlik verilmeden müvekkillerinin yurt dışı çıkış yasaklarının hala kaldırılmadığını aktardı.

Avukat Ceyda Gedik konuşmasını "Devlet her yıl yaptığı operasyonlar, gözaltılar ve tutuklamalarla sosyalist mücadeleyi ve basını yok etmeye çalışıyor. Mücadele Birliğine ait sosyal medya hesaplarını hukuka aykırı kararlarla kapattırıyor.

Yazarlarımıza ait kitapları muhatabına tebliğ bile etme gereği duymadan toplatma kararları çıkarttırıyor.

Bugün burada hem Mücadele Birliği muhabiri Lütfiye Burcu Kara'ya yapılan muameleyi hem de diğer tüm devrimci tutsaklara yapılan baskı, tutuklama ve işkenceyi hem de devrimci basına yapılan engellemeleri teşhir etmek için bulunuyoruz. Şunu söylemekten de korkmuyoruz müvekkillerimizi savunmaktan vazgeçmeyeceğiz." diyerek sonlandırdı.

İHD'de düzenlenen basın açıklamasına, Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği de katılarak destek verdi.

Bir Soykırım Yılında Rakamlar

Filistin'de Gazze Şeridi'ndeki Sivil Savunma Müdürlüğü, Gazze Şeridi'ndeki "soykırım yılı"na ilişkin istatistikleri yayınladı. Rakamlara vuracak olursak, İsrail'in bir yıllık soykırım katliamında yaşananlar şöyle:

Geçtiğimiz yıl düşman tarafından 3.654 katliam gerçekleştirilmiş, 51.870'in üzerinde ölüm ve kayıp verilmiştir. 902 aile nüfus kayıtlarından silinmiş ve 36'sı açlıktan hayatını kaybetmiştir. Bunlardan 986'sı sağlık personeli, 175'i gazeteci ve 85'i sivil savunma görevlisidir. Bu cenazelerden 2.300'ü İsrail ordu güçleri tarafından 60 mezarlığın 19'undan çalınmıştır.

149.036 Gazzeli öldü, yaralı ya da kayıp. Bunların %69'u çocuk ve kadınlardan oluşmaktadır. 27'si son iki günde olmak üzere 187 sığınak İsrail ordusu tarafından hedef alındı.

462 okul ve üniversite işgal devleti tarafından yıkıldı ve ölenlerin 12.700'ü öğrenci, 750'si öğretmen ve 130'u bilim adamı ve akademisyendi.

34 hastane, 80 sağlık merkezi ve 162 sağlık ocağı hizmet dışı bırakıldı ve 131 ambulans hedef alındı.

1.245 camiden 815'i ve üç kilise tahrip edildi.

Altı Hiroşima bombasına eşdeğer 85.000 ton patlayıcı kullanılarak 200.000 konut imha edildi.

3.130 km elektrik şebekesi, 330.000 metre küp su şebekesi, 655.000 metre kanalizasyon şebekesi ve 2.835.000 metre yol ve sokak şebekesi tahrip edildi.

Gazze Şeridi'nin %86'sı tahrip edilmiştir.

İsveç

Endonezya

İsviçre'de Filistin Uluslararası Eylem Günü

5 Ekim Cumartesi günü, İsviçre'nin Basel Kantonu'nda İsrail'in emperyalistlerin desteği ile Filistin halkına karşı uyguladığı soykırımcı politikaları ve savaşı protesto etmek için binlerce insan, saat 14.00 da de Wette Park'ta buluştu.

Filistin Uluslararası Eylem Günü için Bern, Lozan, Zürih, Freiburg kantonlarından gelen İsviçreliler, De Wette Park'ta yapılan konuşmalar ve atılan sloganların ardından şehir merkezinden Kaserne Park'a doğru yürüyüşe geçti. Binlerce kişinin oluşturduğu kitlenin geneli gençlerden oluşuyordu.

Yürüyüş boyunca İngilizce, Almanca ve Fransızca "Filistin'e Özgürlük", "Lübnan'a Özgürlük", "Avrupa Finanse Ediyor İsrail Öldürüyor", "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma", "Nehirden Denize Özgür Filistin" sloganları atıldı.

Kitle şehir içinde yürüyüşünü gerçekleştirdikten sonra Kaserne Parkı'nda eylemi sonlandırdı.

Hollanda

Filistin ile Dayanışmaya

İSTANBUL | Filistin Eylem

Komitesi'nin çağrısıyla Siyonist İsrail devletinin Filistin halkına yönelik başlattığı soykırım saldırılarının birinci yılında saldırı altında olan Filistin ve Lübnan halklarıyla dayanışma için 5 Ekim günü Taksim AKM önünde toplanan kitle Dolmabahçe'ye yürüdü.

"Filistin Direnişi Kazanacak! Soykırımcı İsrail ve Suç Ortakları Yenilecek!"

yazılı ortak pankartın arkasında kurumlar pankartlarını açarak yürüdü. Mücadele Birliği Platformu da eyleme "Tihya İntifada Tihya Filistin" pankartı ile Emekçi Kadınlar (EKA) ise "Filistinli Kadınlar Umudun Simgesi" pankartı ile katıldı.

Yürüyüşe devrimci örgütler, sendikalar, emek ve meslek örgütleri, siyasi partilerden olmak üzere yüzlerce kişi katılarak sloganlarla Taksim AKM'den Dolmabahçe'ye yürüdü.

Eylemde Filistin bayraklarının yanı sıra FHKC bayrakları ve Filistin davasında yaşamını yitirenlerin fotoğrafları da taşındı. Sloganlar ve ajitasyon konuşmalarıyla yapılan yürüyüş boyunca Filistin ve Lübnan'da süren mücadele anlatıldı.

Almanya Konsolosluğu önüne

gelindiğinde Almanya nezdinde emperyalist ülkelerin savaşa benzin döken tutumu teşhir edildi.

Beşiktaş Stadyumu'na gelindiğinde ise FIFA ve FIBA'ya seslenilerek "İnsanlığa karşı görevinizi yerine getirin ve soykırımcı İsrail'i tüm spor müsabakalarından men edin!" denildi. Beşiktaş taraftarlarına da maçları boykot etme çağrısı yapıldı.

Yürüyüş boyunca NATO'nun kapatılması ve İsrail'le tüm ilişkilerin kesilmesi talepleri vurgulandı. Dolmabahçe'ye gelindiğinde ortak basın açıklaması Türkçe, İngilizce ve Arapça okundu. Açıklamada Filistin'e yönelik saldırıların devam ettiği belirtildi.

Açıklamada "Tüm bunlara karşılık Filistin halkının yanında durmanın bir onur olduğunu gören kurumlar ve bireyler olarak, Türkiye'nin işgal devletiyle kurduğu askeri, ticari, diplomatik tüm ilişkilerin kesilmesi için, işgal ve soykırımdan para kazanan şirketlerden hesap sorulması için yürüttüğümüz mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz" denildi.

"Filistin direnişinden aldığımız ilhamla, 'Filistin Nehirden Denize Özgür Olana Dek' mücadelemize devam edeceğiz. Zafer Filistin halkının özgürlük Filistin toprağının olacaktır" denilen açıklamada Filistin'de saldırılar son bulana dek mücadelenin süreceği vurgulandı.

Soykırımcı İsrail'i kınamak ve hamaset dolu nutukların yetmediği ifade edilerek bugün Filistin halkına destek vermek için yapılması gerekenler şöyle ifade edildi;

***İsrail'le tüm askeri anlaşmaların feshedilmesi ve askeri ambargo uygulanması,**

***Serbest Ticaret Anlaşması'nın feshedilmesi ve tüm ticaret yollarının siyonist rejime kapatılması,**

***Diplomatik ilişkilerin tamamen kesilmesi,**

***İşgal devleti İsrail'deki tüm yatırımların geri çekilmesi ve işgal devletinin tecrit edilmesi**

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ | Filistin için Öğrenci Dayanışması, 7 Ekim'in yıl dönümünde İstanbul Üniversitesi'nde bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Beazıt Kampüsü'nde bir araya gelerek "7 Ekim'in Birinci Yılında Ayşenur Ezgi'nin Yolundayız" pankartı açan üniversite öğrencileri sloganlar ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde İktisat Fakültesi Kütüphanesi önüne geldi ve bu kütüphaneye Ayşenur Ezgi

Eygi'nin adını verdiklerini söyledi.

Beyazıt Ana Kapı önüne gelen öğrenciler burada basın açıklaması gerçekleştirdi. "Ayşenur Ezgi, yaşamı ve ölümüyle, gençliğe Filistin halkının yanında saf tutma çağrısı oldu." diyen öğrenciler, "Bizler bu çağrıya cevap veriyoruz, bizler bu çağrıyı büyütüyoruz. Emperyalist çıkarlar için Orta Doğu'nun kan gölüne çevrilmesine, bölgesel savaş tehdidine karşı, Denizlerin, Sinanların Mahirlerin, Ayşenur Ezgilerin açtığı yoldan, İsrail'i boykot mücadelesini yükseltiyoruz." diyerek Üniversite yönetimine taleplerini sıraladılar.

- *İsrail şirketleri ve akademileri ile ilgili her türlü ilişki kesilsin
- *İsrail ile çeşitli düzeylerde ilişkili olan akademik kurumlarla ilişkiler sonlandırılınsın
- *İsrail şirketleri ile ilişkili olan, ticaret yapan şirketlerle ilişkiler kesilsin
- *22-24 Eylül 2024 tarihleri arasında Azerbaycan'da düzenlenen Uluslararası Savunma Sanayi Fuarı'na İsrail Aerospace ile birlikte sponsorluk yapan Baykar adlı şirketle ilişkiler kesilsin, 24 Mayıs 2024 tarihinde okulumuzda ağırlandıkları için özür dilensin
- *Hangi şirketle ne düzeyde bir ilişki kurulduğuna dair belgeler yayınlansın, şeffaflık sağlansın

İstanbul

SAMANDAĞ | Aksa Tufanının birinci yılında Samandağ'da Emek Demokrasi Güçlerinin çağrısıyla bir yürüyüş ve basın açıklaması düzenlendi. Saat 17.30'da PTT önünde toplanan demokratik kitle örgütleri "Ortadoğu'da ve Dünyada Emperyalist Savaşa Karşı Örgütlü Mücadeleye" pankartı ile yürüyüşe geçti. Abdullah Cömert Parkı'na gelen kitle, burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada, Siyonist İsrail'in hala kıramadığı direnişin en büyük destekçilerinden Lübnan direniş örgütlerine ve Lübnan halklarına yönelik benzer katliamlara giriştiği ve son günlerde Beyrut'un Güney bölgesindeki imha saldırılarının artarak devam ettiğini, ancak Lübnan'a yönelik başlayan kara hareketinin direniş karşısında ağır kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kalışına değinildi.

Açıklama, "Katil ABD, işbirlikçi bölge devletleri, soykırımcı İsrail'in yanında saf tutarken, Ramallah'tan Gazze'ye, Yemen'den İstanbul'a, Beyrut'tan Antakya'ya, Samandağ'a direnişin dostları, bölgemizden katilleri kovmak için mücadeleyi büyütme devam edecektir" denilerek sonlandı. Basın açıklaması, slogan ve alkışlarla sona erdi.

ADANA | El Aksa Tufanı'nın başlamasının 1. yıldönümünde Adana Mücadele Birliği Platformunun da katılımıyla bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Atatürk Parkı'ndan başlayan yürüyüşte "Filistin Halkı Yalnız Değildir", "Katil İsrail, Filistin'den defol", "Nehirden Denize Özgür Filistin", "Katil ABD Orta Doğu'dan Defol", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atıldı. Yol boyunca ajitasyon konuşmaları yapılan yürüyüşle İnönü Parkı'na gelen kitle, burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada "Bu savaş her geçen gün daha da güçleniyor daha da kitleselleşiyor. Filistin'e saldıranların isimlerini söylemek lazım, kim saldırıyor? Başta siyonist terör örgütü yanında ABD ve onun savaş makinası NATO, İngiltere onların bir arka sırasında neredeyse tüm Avrupa ve yanlarında Türkiye, Ürdün, Katar, Suudi Arabistan ve diğerleri. **Hepsi birlikte, Filistin halkına karşı açık bir soykırım savaşı yürütüyor. Tüm bu saldırıların bir de karşı cephesi var kim var bu cephede? Başta Filistin ve Lübnan halkları onların yanında tüm dünya halkları, hep birlikte emperyalist cepheye karşı savaşıyor.**" denildi. Açıklaması "bugün sürmekte olan 3. paylaşım savaşını durduracak tek gücün yeni bir sosyalist devrim dalgası olduğu" vurgulanarak sona erdi.

Suriye Yeniden Cephe

Sinan Kaleli

4 Ekim '24

O lağanüstü hızla ilerliyor her şey. Biz Afrika üzerine yoğunlaşalım derken, Batı Asya (Orta Doğu) büyük bir hızla bölgesel bir savaşa sürükleniyor.

İsrail'in Gazze'de başlattığı soykırım vahşeti devam ederken, çatışmalar hızla Lübnan'a sıçradı. **Emperyalist teknoloji firmalarının işbirliği ile gerçekleştirilen terörist saldırıların ardından, yoğun hava bombardımanları ve suikastlara tanık olduk. Ardından Nasrallah'ın öldürülmesiyle İsrail'in pervasızlığı boyutlanmışken, İran'ın geciken misillemesi gerçekleşti.**

Emperyalistlerin siyonist varlık eliyle yaratmaya çalıştıkları "ezici üstünlük" illüzyonu, Nevatim'e düşen füzelerle birlikte berhava oldu. Hava birden tersine döndü. Tabii intikam yeminleri, ABD'nin doğrudan, resmi olarak sürece müdahil olması, İran'a karşılık vereceğini ilan etmesi...

Bugün mü, yarın mı... Nükleer tesisler mi, petrol rafinerileri mi, yoksa Hamaney'e suikast mı... Dünya fal açar gibi bu olasılıklar üzerine tartışıp dururken, siyonist rejim, Beyrut'a yönelik vahşi bombardımana yeniden hız verdi. Mutlak hava üstünlüğünün verdiği rahatlıkla acımasız saldırılarını yoğunlaştırıyor. Ölüm katlanarak artıyor.

Diğer yandan Lübnan'a karadan girme çabaları, ilk adımda hezimetle sonuçlandı. Sınır köylerine elini kolunu sallayarak giren siyonist ordu, burada Hizbullah'ın tuzaklarına düştü. Merkava tanklarından 5'i bir çırpıda imha edildi. Söylentilere göre İsrail ordusunda 80 dolayında ölü ve yaralı var. Birlikler başarısız olup çekildi. Üstelik bunlar sadece Lübnan'a girenler. Bir de hareket

için sınırda toplanan birliklere dönük füze, drone ve topçu birliklerinin yaptığı saldırının yarattığı kayıplar var. Böylece siyonist ordunun vahşi saldırılarındaki artışın bir nedeni anlaşılabilir oluyor.

Ama iş, sadece Lübnan'ın güneyinde yoğunlaşan saldırılarla sınırlı değil artık. Çok daha tehlikeli gelişmeler yaşanıyor. Suriye hızla çatışmanın ana üssü olmaya sürükleniyor bir kez daha. Suriye konusunda art arda çıkan haberleri sıralayalım şöyle.

Siyonist rejim, İran misillemesinden sonra Suriye'ye dönük hava saldırılarına hız verdi.

Üstelik Şam yönetimi, siyonist varlığın işgal ettiği Golan Tepelerine dönük operasyon baskılarına karşı çıkıp izin vermediği halde, yoğun İsrail saldırılarının hedefi durumunda. İsrail, savaşı tüm bölgeye yayabilmek için, Suriye'nin doğrudan bu askeri çatışmalara sürüklenmesini sağlamak zorunda. Bunun için pervasızca saldırıyor.

Tam bu dönemde, çok ilginç bir "rastlantı" olarak, Türkiye'nin İdlib'e gelişmiş hava savunma sistemleri gönderme kararı basına yansıyor.

Bu sistemler çoktan gönderilmiş ve konuşlandırılmış durumda. Aynı zamanda elektronik harp sistemleri de yerleştirildi. Sözüm ona bu hamlelerin açıklaması, "İsrail'in savaşı Türkiye sınırına yaymak istemesi"! Çocuk kandırıyorlar! Bu sistemlerin Suriye ve Rusya kuvvetlerine karşı konuşlandırıldığı gün gibi aşikar. Suriye, Lübnan ile birlikte saldırının temel hedeflerinden biri olacak. Dinci çeteleri harekete geçirecekler. Tüm hazırlıklar bunu gösteriyor.

Türkiye'nin bir NATO ordusu olduğu, hamlelerinin bu nokta

hesap edilerek değerlendirilmesi gerektiği bir kez daha görülüyor. Kamuoyunda, bu arada devrimci kamuoyunda da, Erdoğan ve hükümetin açıklamalarına aldanmak, onları söyledikleriyle değerlendirmek gibi bir yanılgı yaygınlaşıyor. Oysa yaptıklarına bakmak gerekir.

Görünürde İsrail ile atışıp duran Erdoğan ve hükümet, gerçekte İsrail'e desteği hiç kesmedi. Ticaret tüm hızıyla sürdü. İsrail'i besleyen ürünler İskenderun limanından İsrail'e akmaya devam etti. İsrail istihbarat şefinin söylemini kullanacak olursak, "Erdoğan, İsrail'in düşman görünümü hiç dostudur. İsrail onun döneminde hiç olmadığı kadar şey kazanmıştır."

Üçüncü olay ise, siyonist rejimin, Suriye'de doğrudan Rusya'yı hedef alma çılgınlığına kapılmış olması! Yanlış okumadınız. İsrail, resmen Rusya'ya doğrulttu silahlarını. Daha önce de Hmeym üssü yakınlarına saldırmıştı İsrail. Rusya hava savunma sistemleri İsrail füzelerini imha etmişti. İsrail, Lazkiye, Tartus ve Hmeym üçgeninde Rusya üssünün yakınlarına art arda saldırılar düzenledi. Olay ciddi. Rusya, yurttaşlarına İsrail'den ayrılma çağrısı yaptı. Yaklaşık bir buçuk milyon Rusya yurttaşı yaşıyor İsrail'de. Bunun nüfus dengelerini alt üst etmesi kaçınılmaz.

Rusya'ya dönük bu saldırılar, alenen Rusya'yı kışkırtma hamlesi ve ardında ABD-İngiltere ikilisi var. Anglosakson emperyalistleri gözü kesinlikle karartmış durumda. Ukrayna'da nükleer çatışmayı sürekli kışkırtan bu insanlık düşmanları, şimdi Orta Doğu'da (Batı Asya) benzer bir nükleer çatışmayı tetiklemeyi göze aldıklarını gösteriyorlar.

Uzunca bir süredir düşük yoğunluklu çatışmalar şeklinde devam eden Suriye muharebeleri, önümüzdeki günlerde yeniden alevlenecek gibi görünüyor. Hizbullah, İran destekli kuvvetler, Şam yönetiminin güçleri ve hatta Ruslar hedef tahtasında. Ve eğer bu kuvvetler geriletilecek olursa, Rojava'da "yarım kalan hesabı kapatmak", faşist devletin en önemli önceliği olacaktır.